

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare Nr. 22, etajul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un eșemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani.
Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 63.

Brașov, Duminecă, 20 Martie (1 Aprilie)

1888.

Procesul de presă al „Gazetei” și foile ungurești.

Ca răspuns la articulele foilor din Pesta, foia clușiană archi-guvernamentală „Kolozsvár” se încercă a motiva sentința juriului în procesul nostru de presă în fruntea numărului său dela 24 Martie într-un articol intitulat „Verdictul”.

„Fost'a ore pré blându verdictul juriului din Clușiu în procesul diariștilor valahi? Ore spre a stabili un e-semplu trebuia elți să fiă multă mai severă?”

Așa se întrebă mai întâiu „Kolozsvár.” Apoi dice, că în adevăr diariștii valahi agitază di de di, indușmănind pe Români cu Maghiarii, amestind capetele dascălilor și ale popilor cu visuri ne-bune despre lumea română, care se va întinde până la Tisa și implându-le sufletul cu amărăciune față cu cei ce împedecă realizarea acestor visuri. Apoi continuă așa:

„Tote acestea sunt adevărate. Totuși bine au făcut jurații, că au judecat blându. Noi ne bucurăm de verdictu. Foile din Budapesta au în genere dreptate, când ceru mai multă stricteță dela jurați și dela tribunalul, ca să se stabilească un e-semplu. — Dér punctul lor de vedere nu este alți nostru. Noi nu atacăm aici, numai cât nu ne lăsăm dreptul nostru. Noi nu răsbunăm aici nimic, ci voim să convingem pe Valah prin fapte împotriva cuvintelor, că n'avem în contra lui nici o stăruință. Noi voim să-i dovedim, că nu ne temem de aceea, cari mușcă, tocmai așa, precum dorim sincer pacnică concordiă.”

„D'alde Mureșianu au venit aici cu gura mare. Prima lor faptă a fost că și-au înfipt dinții în jurați (beléhaptak az esküdteke). Și așa ei făcu-se să credă pe cetitorii lor, că juriul maghiar e pentru aceea, ca să înmulțescă numărul martirilor români și că juratul maghiar nutrește multă mai mare ură, decât ca să potă aștepta Valahul dreptate dela densusul.”

„Au dișu, că juriul nu-înțelege și ei nu înțelegu pe jurați. Așadér se punu la discrețiunea lor. Vedă lumea, cum sunt de apesați. Ei bine, rezultatul li-a astupat gura. Nu pot face sgomotu, nu pot agita, nu pot juca pe martirii. Nu pot să imple capul blândului lor publicu cetitorii valah, pentru că pe d-l Mureșianu l-au trimis în pace acasă.”

„Și acestu verdictu a fost un răspuns la acuzarea, că noi îi asuprim pe ei. Eată că legea ne-a dat pe mână și acum pe aceea, cari mai mult și mai fără conștiință păcătoesc constant în contra noastră. Ei singuri s'au predat în mâna noastră cu articulele lor scandaloși — și noi nici atunci nu pedepsim. Acestu răspuns exprimă dispozițiunea publică a Maghiarimei ardelen. Noi nu urim, noi nu ne măniam, nisuința noastră este cu tóto că suntem conșii de puterea noastră și nu cedăm din dreptul nostru nici cât negru sub unghia, ca să trăim împreună și dându mâna să trăim unii pentru alții, așa lucrându pentru acestu parte a țării.”

„Acéstă învățătură a verdictului merită este a străbate departe. Ea nu e adresată d-lui Mureșianu. E prea mică d-lui Mureșianu, decât ca să mai perdem cuvintele cu el. Acestu verdictu adresat poporului român, pe care l'au

ațit în contra noastră. Acesta pôte învêta dintr'insul, că în cercurile cele mai inteligente ale Maghiarimei din Ardél, la aceia, cari dau tonul, ce dispozițiune și ce nisuințe domnesc față cu ei. Dorim ca să folosescă acestu verdictu sprabinele lor.”

Aceeași foia, „Kolozsvár” arătând impresiunile, ce le-a primită la pertractare, scrie între altele în numărul dela 22 Martie:

„.....Sărmanul Bobancu! Așa de blându, așa de nevinovat, ședea pe scaunul său și așa de smerit a răspuns la întrebările ce i s'au adresat, încât paci era să ni se facă milă de el: nouă Maghiarilor setoși de sânge și jăfuitori, cari împreună cu junimea română am implut sala pertractării, strimtorându-ne și asudându pentru acele stupidități, cu cari „Gazeta Transilvaniei” își duce viața bătărnă de cinc-șeci de ani.”

„Mureșianu a fost cu multă mai vioiu, ca coredactorul său. Se mișca furios încóce și încolo și cu adevărată mândria a enunțat, că el și soțul său renunță la apărare, după ce jurații și așa nu înțelegu limba română.....

„D-l Mureșianu a avut particulare idei. Intâiu a întreatu decă jurați știu românesce, după aceea a eșit la lumină, că dintre membrii juriului tocmai de ce trăiesc în acea necultură, că nu înțelegu limba „Gazetei.” Acea, că era de față un translator judecătoresc nu l'a mulțumit pe d-l redactor, care prin nemulțămirea sa a vătămat fără cuvântu pe translatorul Aurel Isac, care de sigur știe vorbi mai frumos și mai cu spirit decât onor. óșpeți brașoveni laolaltă și ar fi putut să prezenteze juraților și tribunalului cugetările acușătorilor și ale apărătorilor lor cu tótă ușurința și pôte că într'o haină multă mai frumoasă.”

„Dér d-lui Mureșianu i-a trebuit să insceneze o mică demonstrațiune română și la pertractare. Acușatii, cum ni se asigură, înțelegu limba maghiară, ceea ce a dovedit interesul cu care au urmărit mersul pertractării maghiare, dér și aceea, că în lucrarea lor diaristică se ocupă de multeori cu articulele diarelor maghiare. Necunoscința de limbă a lor a fost numai șagă, pe care într'aceea au primit'o cu mare liniște atât tribunalul cât și jurații, și destul de cinstit am ascultat până la finit cum partea esențială a pertractării s'a spus și în limba română, de ceea ce după tótă probabilitatea n'au avut lipsă acușatii. Dér decă așa le-a plăcut, li s'a făcutu pe voi...”

„Din partea d-lui Mureșianu a fost și aceea o idee particulară, că după vorbirea procurorului a propus deodată, ca să se constituie juriul din Români, căci sunt în Clușiu destui Români! D-l redactor, se vede, își inchipuesce, că așa se obicnuesce ca jurații să se înhațe de pe strade după bunul plac, care cum îl înțelnesc și după cum își place fisionomia lui știe cunoscința lui de limbă. Conducătorul „Gazetei” a luat la cunoscință cu mare consternațiune declararea președintelui că acestu cerere nu se pôte implini.”

„Și decă nu s'a putut — atunci d-l Mureșianu a concesu grațios avocatului din Brașov Damianu ca să răspundă procurorului în limbă „neînțelă” maghiară.”

„D-l Damianu a vorbit liniștit și cu destulă moderațiune. Unul din ar-

gumentele sale a fost, că articolul lui Bobancu nu e decât o polemă cu „Nemzet”. Acestu argument s'ar puté primi numai cu acel adaus, că prin urmare: urzitorul intelectual alți ațitării lui Bobancu este „Nemzet”. Respingându acuzarea, că articolul lui Mureșianu ațit, avocatul apărător a început să vorbescă de diferite plângeri ale „națiunei” române...”

(Aici mărturisesce raportul lui „Kolozsvár” că i s'a writu aușind înșirându-se păcatele celor dela putere).

„Discursul apărătorului — dice mai departe — ne-a servit ca nou document, că întrebunțarea în timpu atât de îndelungat a fraselor, cu cari s'au obicnuit Nemaghiarii a semnala plângerile naționalităților, fără de a-le puté dovedi temeinic, scade mult din interesul și efectul lor.”

Verdictul l'au întâmpinat ascultătorii cam cu indiferență. Fórte târziu numai s'a aușit un însuflețit „éljen”, care precum s'a descoperit în urmă — fu strigat, pentru că juriul a achitat pe Mureșianu. Redactorul-șef n'a primit cu mare bucurie enunțarea, că acum a cădut din rolul său de martir; și cu órecare invidie privea la Bobancu cel mai norocit, care a fost condamnat... Bobancu a primit liniștit și smerit și sentința. Acuși acuși se va sbuciuma în el acasă conștiința „martirismului.”

Foia sécuiescă din Seps St.-Georgiu „Székely Nemzet” scrie în numărul său dela 25 Martie a. c. sub titlul „agitatoru condamnatu” următoarele:

„Juriul din Clușiu a dat peste ghiare unuia din redactorii „Gazetei”. Pentru ațitarea în contra unei naționalități a declarat vinovat pe coredactorul Bobancu și tribunalul a fost așa de amabil a da patru luni închisore de stat acestu domn, care a scris veninos și turbat în contra Maghiarilor. Pe directorul foi cu acestu privilegiu n'au aflat destul de vinovat și așa judecătorii au achitat pe d-l Mureșianu.

„Se dice, că Bobancu s'a purtat fórte stângaciu înaintea juriului. Era smerit ca o fată și roșă ca un școlar surprins asupra unei fapte necuviințose. Celu ce a vedut pe acestu neindemnatu descendu al Romei a trebuit să-lu compătimescă fórte și din fața sa uimită și smerit n'ar fi conchisă nicicum că are așa natură veninosă, precum se dovedesce la d-l Bobancu și în articulele săi. Juriul însă își păstră față cu acestu fecior smerit inima sa rece și declară vinovat pe nenorocitul om.”

„Pagubă de acesta! Cel ce se pörtă așa de neindemnatu, nu e de temut, măcar de ar zugrăvi totu drac pe hărți. Unul ca acela nu pôte strica ideii de stat maghiar.”

„Nu totu așa d-l Mureșianu, redactorul șef. Acesta s'a purtat provocator, se mișca încóce și încolo în sala de pertractare și făcea pe eroul. El credea, ca sigur, că Maghiarii valahofagi îl vor judeca. În acestu sigură conștiință el a declarat, spre a da încă o lovitură statului maghiar, că nu pricepe unguresce, că n'a aflat nici demn a învăța acestu limbă de nimica (czudar); ci decă jurații vrea să tracteze cu el, atunci să vorbescă valahicește. Sângele juraților se revoltă vedendu acestu impertinență fără frâu și o mișcare fără

astempert se manifestă între ei; numai președintele își păstră sângele rece, răspunđându-i: acolo e interpretul, prin care înțelegerea reciprocă e posibilă fără greutate.”

„Intre jurați și între auditori erau și de aceea, cari cunoseau personalu pe redactorul „Gazetei” încă din timpulu când au fost colegi de școlă cu el, când d-l Mureșianu învăța într'o școlă ungurescă. Toți șiau, că acestu domn vorbesce unguresce ca și propria sa limbă valahă și tocmai de aceea a fost așa de mare indignațiunea pentru o astfel de demonstrațiune impertinentă. Tocmai acestei indignațiuni are să mulțumescă achitarea. Juriul i-a refusat chiar gloria d'a putea deveni un martir alți nelmului său, alți purtării sale urite, ațitătoare la ura de rassă.”

„Și cu tóte astea, ar fidat multu d-l Mureșianu, decă ar fi isbitu să fiă condamnat. Jurații nu i-au făcutu această plăcere și bine au făcut.”

„Acum va fi numai pe jumătate așa de mare furia cu care vor scrie „Tribuna” și „Gazeta”, aceste foi care precum se știe impletiseră deja de mai nainte bicele cu care să biciuiască instituțiunile maghiare în vederea condamnării lui Mureșianu. Cu tóte astea totu vom avé să cetim, că națiunea ungară e un tiran de totu réu, care pedepsece liberul cuvântu cu temniță, pe poporul „apésatu” îl pune în lanțuri de sclavi, apoi îl strivesce, ca să nu mai existe etc.”

„Nu-i vorba, nu suntem eserciți în lexiconul „Tribunei” și al „Gazetei”, de aceea nu putem reproduce fidelu forma esterióră a violențelor ce se îndreptă de acolo; dér facem prinsore că noi am anticipat idea fundamentală a pressei naționaliste cu fidelitate coreșpunđătoare.”

„Orașul Brașov își are așadéră propria sa gloriă. Acestu diar român, pe care-l susțin cu mar jertfe vr'o doi Mecenai, acestu sdranță daco română, care nu de mult și-a serbatu cu sgomotu așa de mare jubileul său de 50 de ani, aruncă lumină asupra stărilor naționale din Brașov. Lumea vede patriotismul, care prosperă în acestu oraș alți culturii și care și de aci înainte va flutura steagul înaintea orașelor sécuiesc. Acestu oraș e merit a purta înainte făclia lumina lunei, nou locuitorilor din Sécuime, cari orbesc în întunerec.”

„Intr'aceea, când se gândesce omul, că sórtea a internat în acel păcătoș cuib de elemente nepatriotice și câteva mii de destoinici, inteligenti Maghiari, atunci trebuie să ne ntristăm. Se află acolo cetățeni maghiari destoinici, inteligenti, pe cari de asemenea îi dóre inima vedendu atâtea ființe ne-bune și nepatriotice. Dér mâinile lor sunt paralizate, limba lor legată. Bărbații cuvântului și faptei sunt acolo în tab era contrară. Maghiarii din Brașov sunt pré slabi, pentru ca să se opună ațitătorilor Mureșenesc de rassă ce cresc mereu. Și decă ei devin totu mai slabi în acestu raportu, își perd și puțină influință de care dispun ei acum.”

„Alteceva ar fi necesar în Brașov, ce de sigur ar aduce la tăcere elementele ațitătoare. De sus ar trebui să se dea asupra lor lovitură și să-i despoie de favorurile statului, de acele instituțiuni diferite, de care aș au din a-

bundantă Sasi și Valahii. Acolo e nevoie de măsuri deosebite, de cari Muresianu ar trebui să se tîmă și să se treimure. Constituțiunea noastră cea largă nu e pentru acești omeni.

„Inaintea unei puteri covârșitoare agitatorului valah și sasi s'ar pleca. Dér sub o astfel de constituțiune leală ei se suie în adevăr în capul statului maghiar.”

Turburările din Bucuresci și d-lu Hitrowo.

Cu ocaziunea turburărilor din Bucuresci s'a observat, spun foile de acolo, printre manifestanți omeni dela ambasada rusescă, cari, cum se întimplă în astfel de ocaziuni, voru fi fosti imbulziți și imbrânchiți de lume. Din cauza acesta d-lu Hitrowo, ambasadorul rusesc, se dice, că ar avé de gând să facă cestiune diplomatică. „Românul” publică în privința acesta un articol în multe privințe semnificativ și foarte nimerit, pe care îl lăsăm să urmeze:

Baronul de Hübner, de sfaturile căruia pot profită toți diplomați acreditați de suveranii lor pe lângă curți străine, — și chiar diplomați acreditați pe lângă M. S. Regele României, — baronul Hübner scria odată într'una din publicațiunile sale:

„Când un ministru străin, acreditat pe lângă un guvern ore-care, voescă a se amesteca în afacerile acelu guvern, elu vatămă ér nu servece interesele Suveranului său, care l'a acreditat pe lângă acelu guvern.”

Se pôte ca, altă dată, în țările române, acestu adevăr, enunțat de baronul de Hübner, să fi fost la orice moment desmintit de faptele cari se petreceau între Domni Moldovei și Valahiei și consiliu acreditați de diferite puteri străine la Bucuresci și la Iași.

Se pôte ca atunci, așa, din chiar senin, unu consulu alu Austriei, alu Franciei, séu alu nu sciu cărei puteri încă, să fi mersu la palat séu pe la miniștri pentru a pretinde c'unu tonu... — să dicem *imperiosu*, — cutare séu cutare lucru contrar legilor țerei.

Se pôte ca atunci să fi mai fost clocit în capul unor cetățeni idea că, în momente critice, fiă particulare, fiă generale, se pôte găsi scăpare, ajutor și altele la consulatul cutare séu cutare.

Ađi, în Bucuresci, în regatul român, nu mai este, nu mai pôte fi așa.

Ađi, Românul în capul căruia ar mai cloci idea, că curtea și casa ministrilor străini sunt ca curtea și casa consului de odinioară, încetăză de a mai fi

Român, se crede mai jostu decât un străin în fața țerei și'n fața legilor ei.

Ađi, când un ministru străin, acreditat pe lângă M. S. Regele Românilor, ar merge la palat cu tonul... imperiosu alu consului pentru a cere, pretinde, séu sugera cutare séu cutare lucru atingător de interesele noastre interne și românesci, — acelu ministru străin nu va fi primit decât la scară, unde i-se va spune, că greșitu 'i-e drumul și că nu în palatul Suveranului Românilor, ci aiurea, unde ar voi, pôte merge cu cererile, pretențiunile și sugestiunile sale.

Ađi, dizele baronului de Hübner sunt adevărate în România ca în orice stat, care își prețuesce demnitatea și hotărîtă este să o apere prin toate mijlocele ce-i sunt în putință.

Ni se spune, că personagie făcându parte din corpul diplomatic au fost molestate în timpul desordinilor de Lun și de Marți, unele la Camera, altele pe calea Victoriei și că unu din miniștri acreditați pe lângă M. S. Regele Carolu, — E. S. d. Hitrowo, spunu diarele de Marți séra — în înțelegere cu decanul corpului diplomatic din Bucuresci, va cere satisfacțiune guvernului român.

Satisfacțiune? de ce? satisfacțiune pentru ce?

Probabil pentru că li s'au jicnit imunitățile diplomatice și că nu au fost diplomați tractați cu toate onorurile datorite inviolabilității lor internaționale. N'au fost lăsați să intre în tribuna diplomatică la Camera, voru fi fosti pôte călcați pe picioare și împinși cu violență în timpul disordinilor de Lun, în fața palatului și pe piața Teatrului.

Ce e ministrul de vină, decât acești onor. diplomați au ținut să vedă o infierbințelă populară, o manifestațiune de felul căreia n'au mai vedutu în țera lor, unde asemenea manifestațiuni sunt imposibile??

Mulți miniștri români mergendu la Camera séu trecendu pe uliță au fost fluerați; prin urmare, cum ușierii din delul Metropolei și publicul de pe piața Teatrului și de pe piața Palatului, în focul în care se aflau, puteau să mai distingă pe cei impodobiți cu imunitățile de inviolabilitate diplomatică?

Nimicu n'ar fi fost, decât acești diplomați ar fi fost mai puțin curioși și ar fi așteptat relațiunile oficiale ale diarului „L'Etoile” și pe cele din opozițiune ale diarului „L'Indépendance” pentru a vedé ce s'a petrecutu.

În acestu casu, d. Hitrowo, ministrul M. S. Țarului, nu s'ar fi mai ostentit a reaminti ministrului nostru de a

faceri streine imunitățile diplomatice, și cele ce urmăză din toate aceste gingașe fățării ale dreptului ginților.

Suntem nenorociți într'adevăr, că poporul bucuresc nu cunoscă bine figurile diplomaților streini, acreditați pe lângă M. S. Regele, pentru a le da onoruri și în zilele de sgomotoșe și în făcărâte manifestațiuni, ca zilele de 14 și 15 Martie.

E greu unui diplomat, — pricepem lesne acesta, — e greu unui diplomat cu autoritatea și simțimintele d-lui Hitrowo a fi necunoscut de poporul pe lângă Suveranul căruia Esceleța Sa este acreditat.

În Bulgaria se petrecea altfel în tot și în toate.

Ne pare réu de neajunsurile ce se ocazionăză corpului diplomatic în genere, dér ce să facem noi? și ce să facă ori-și-ce guvern român?

Astfel este poporul român. E réu, e bine cum e? asta ne privece pe noi.

D. White, fostul ministru alu Angliei în Bucuresci, diplomatul de care toți ne aducem aminte cu pretinșă plăcere, și care în timpul îndelungu cât fu acreditat pe lângă M. S. Regele României, cunoscuse foarte bine poporul român, — d. White dicea cui vrea să'l audă:

— Aveți, d-vostră, Români, o sumă formidabilă de defecte, dér aveți și multe calități. Punt printre calitățile dintău pe aceia, care ne privece pe noi, diplomați străini. Sunteți — c'unu barbarismu francesu, care se permite la Bucuresci, unde, *până la unu punctu*, se permit multe, — sunteți *des perceurs à jour*.

SCIRILE ȚILEI.

Pentru serviciile aduse maghiarismului ministrul Trefort a răsplătit pe preoții gr. or. Vasile Popu (pe „patrioticescu” Ladislau Pap) din *Gelpeia*, George Capritie din *Seliștată*, Costea Teodoru Popa din *Subpădure*, Antonu Chifa din *Hida*, Iona Moga din *Vâlcele*, Grigore Romanu din *Selnitie*, Dumitru Ioanu din *Dobërca*, Gavrilu Curcu din *Deală*, Petru Câmpianu din *Chendermală*, Vasile Andrei jun. (pe „patrioticescu” Ladislau Andrei) din *Mogocia*, Atanasu Necșia din *Cigmău*, Iacobu Ghisa (pe „patrioticescu” Ghisa) din *Băbelna*, Dionisiu Lulu (or Bula?) din *Foltă*, George Simca (or Sieca?) din *Săncraiu*, cu câte 50 fl.

Nu voru fi uitați sfinții lor!

Despre cumpărarea pădarilor lui Zatureczky din *Treiscaune* de către industriașul D. Horn se anunță, că acolo

se construesc mari ferestraie cu vaporu. Materialul are să fiă esportat parte cea mai mare în Orient și în Franca via Galați.

Locotenentul honvedu din 1848 Christof Asztalfi, ađi funcionaru de esplotare a minelor, a construit o cuirasă, care să apere soldații de glonțe, și a prezentat-o ministrului de honved spre încercare. Cuirassa e ca unu părete, scutesce 10—12 omeni, cântăresce numai 15 kilograme și se mănuesce foarte ușor. Cuirassa se pôte folosi în diferite combinațiuni contra focului de infanteria în masă, contra focului tunurilor, precum și la fortificațiuni pasagere. Ministrul a însărcinat organele sale de specialitate să-și dea părerea.

Uneltiri rusesci în Bulgaria.

„Corr. de l'Est” e informatu din Odessa, că după cum spunu sciri private din Bulgaria, agenți provocatori ruși își dau silințe în secret să îndemne pe conducătorii partidelor bulgare a face ca poporul să esercite presiuni asupra prințului Ferdinand de Coburg, ca acesta să proclame independența Bulgariei și să ia titlul de rege. Scopul acestor uneltiri rusesci ar fi, să provoce o lovitură de stat în Bulgaria, ca prin acesta să aibă Rusia pretextu de a ocupa imediatu principatul. Se crede că prințul Ferdinand nu se va lăsa a fi împinsu la unu astfel de pasu.

În împrejurimile Rusciucului au fost turburări. Satele Dilah, Bassaraba și Bergas nu mai vréu s'asculte de guvernul din Sofia. Gendarmii trimiși să restabiliscă ordinea au trebuit să se întorcă îndărăt la Rusciucu, neputendu rezista furiei poporului. Mergendu oștire, s'au făcutu câteva arestări, dér capii au fugitu peste Dunăre în România. Se dice că numitele sate au fost răsărâte de emigranții bulgari veniți din Giurgiu și pretextul a fost, că incasarea dărilor s'ar face pré arbitraru.

Intêmplări diferite

Moștenire neplăcută. Nisce Țigan trecendu prin comuna Poldulu-mare lăsară într'o colibă țigănescă pe unu tovarășu al lor, care murise, dér lăsară și ursul mortulu. Spaima populațiunii fu mare, mai alesu că ursul ruscesc lanțulu. Ursul fu împușcat și peala lui vândută la țergulu Poldului.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Revistă literară.

I.

Scriitorul există prin publicul cetitor. E meritul densusului, decât e în stare să-și facă nume, e vina publicului, decât și-l face pe nedrept. Acesta se întimplă pretutinden unde în publicul cetitor nu este destul de dezvoltată judecarea critică atentă a operelor, ce i-le dă cutare ori cutare scriitor. Esemple? E de prisos să le căutam în literaturile străine și ajunge să pomenim de mișcarea literară critică a „Junimei” dela Iași, pentru lămurirea și trecerea unui astfel de stadiu de pricepere alu literaturii în țările românesci. Succesul acestei mișcări se simte pré bine, și e de prisos, să vorbim de densusul mai amănunțit.

Critica junimistă a atinsu atunci și defecte de ale noastre, ale Ardelenilor și Ungurenilor, ne-a sfătuit, să ne lăsăm de latinisme și germanisme, și ne-a spus, că poezi ca „versuini români” dela Oradea-mare, cu poezii ca „Intristarea,” „Focul Lipovei” ș. a. nu sunt potriviti a ne desvolta gustul literar și graiul literar ș. a.

Se simte și la noi efectul acestor observări critice?

De bună sémă se simte.

Astăđi ađi în orașele, unde cei educați academicesc sunt mai numeroși, unu graiu românescu mai popularu, mai corect, mai frumos, icl apare unu diaru cu o limbă, ce corăspunde pretensiilor fiecărui cetitoru bunu cunoscătoru alu limbei, unu poetu publicu compoziți mai mic, dér bune ca idee, frumoșe ca formă, altul povestiri cu vreme cumpănite și scrise, celălaltu scrie o carte, ce ține sémă de progresul științei — este unu început, dér mărginitu la cei academicesc crescuți mai alesu.

De ce nu mergem cu toți mai repede pe calea înaintării?

Nu mergem mai repede, fiindcă în viața noastră literară cu care până acum nu ne putem fali, că dă rōde bune și de ajunsu, mai au și ađi influență factori de felulu celorlaltu indicați odată de criticele junimiste, mai avem poezi, scriitori de novele, romanuri ș. a..... rēi și cu limbă rea, și publicul îi citește, mai avem și ađi diare literare-scientifice și cu totu felulu de atribute ce mai nimic serioșu nu oferă cetitorului ș. a. Nu se supără nimeni, decât publicul citește aceste *tipărituri*, dér trebuie să se supere

oriceine, decât vede că din pricina asta unor scriitori mai de talentu unu tineri, nu li se dă atenția cuvenită, decât mai vede, că ele ocupă locurile altora, d. e. ale scriitorilor din România, cari sunt mai potriviti, să ne desvolte gustul literar, să ne reformeze și formeze judecata și să ne apropiă de mișcarea culturală, în care țera românescă se află. Când avem pe Alexandri, Eminescu, Vlahuță ș. a. de ce să mai citim pe Th. Alexi, Păcățanu ș. a. Decă putem citi novele de Ștefănescu (dela Vrancea), Zamfirescu, de ce să ne mulțumim cu atâtea și atâtea nimicuri novelistice de prin gazetele noastre de literatură, sociale și cu alte și alte însușiri? Și-amu puté să mai întrebăm...

Noi să nu așteptăm răspunsul.

Fără a ne gândi să scriem notițele noastre critice în formă prea strictă, nicl să le împănăm de erudiți amu încerca să schițăm motivele pentru ce nu e bine, să mai citim pe unii dintre autorii noștri, pentru ce să dăm atenția numai unora și — să ne aducem din țera mai multe cărți...

Se înțelege dela sine, că ne vom ocupa cu poezi, novelistii, romancierii — de vom descoperi și de acestia — și decât ne va răsuși a răsturna ceva vom încerca să arătăm ce-i de pus la locu.

Vom atinge din vreme în vreme și cestiuni cari se depărtăză mai mult de literatură, dér cari pot explica unora, de ce în viața noastră intelectuală sunt atât de rare aparițiile, ce dovedesc că e interesu și e pricepere pentru cutare felu de scriere, folosindu mai ales privilegiul unor dări de sémă despre felurile publicații. La început ne vom ocupa și cu unele scrieri mai de mult publicate, de autori, ce mai scriu și scriu unii neobosiți.....

G. B. Duică.

(2) SNOAVE ȘI POVEȘTI SLAVICE

Istorisite după Dr. F. S. Krauss

de
G. B. Duică.

Mărul de aur și cele nouă păunițe.

După ce călătoriră vreme lungă prin lume, feciorul de împărat și sluga a junseră la unu lac; lângă lacu era un palat mare și bogat, ér în palat locuia o împărătesă bătrână cu o fată. Feciorul de împărat întrebă pe bătrâna: „Măicuțică, nu ai scil sémă spu ceva despre nouă păunițe de aur, să te țină Dumnezeu!” Bătrâna îi răspunse: „Cum se nu, dragul meu, că păunițele vinu în totă noștea la lacu, de se scaldă

Furt. Lui Mihail Goldschmied din Șercaia i s'a furat o scrôfă în preț de 24 fl. Urmele au dus până aproape de comuna Pêrșu, unde scrôfa a fost ucisă într'o grôpă. — Prăvăliașului Andreiu Flas din Mercurea i s'a furat de nisce Țigan 10 fl. din teșghoa (tarabă) pe când Flas căuta să le vîndă nisce lucruri ce cereau.

Pureci de zăpadă. Pe hotarul Popolței acoperiră în zilele trecute milioane de insecte mici suprafața zăpezii în întindere de 200—300 jugere. Insectele au mărimea unui purece și Sécuii îi numesc „gândaci mîncători de zăpadă.” E probabil că această insectă e identică cu „podura navalis.”

Jăfuiți. Aprôpe de comuna Corna din comitatul Albei inferioare, călătorii Martin Valciovici și soția lui, Rosa, venind din comitatul Maramureșului către Alba-Iulia, au fost atacați și jefuiți de hoți, cari răniră grav jertfele lor. Ambii răniți fură transportați în spitalul din Alba-Iulia la intervenirea notarului cercuală din Corna.

Furt prin spargere. În Arad nisce reufăcători pătrunseră în prăvălia ceasornicarului și giuvaergului din pieta principală Ignaz Pronai și furară ceasornice și lanțuri în preț de 3000 fl. Ceasurile de bărbați, furate, cu capace duple, pörtă numerii: 43,407, 54,529, 60,792, 174,760, 16,805, 174,289, 61,299, apoi ceasornicele de dame numerii: 16,832, 792,75.929, 25,331, 37.777, 38.652, mai departe ună ceasă de aur (de dame) în mărimea unui cruceră cu capace duple. Afară de acestea s'au furat 24 ceasornice remontoir de argint cu capace duple, de diferite mărimi. Făptuitorii nu s'au descoperit până acum.

Foc. Incendiul din Sadu, despre care am amintit, a păgubit 81 de conomi. Pe lângă edificiul, au ars v'ro 20 de vite, precum și carș și provisiuni. Focul a luat naștere, precum se știe, în casa preotului gr. or., fără să se știe cum. Intre edificiile arse sunt și 3 mori de bătut în piua ale asociației țesătorilor din Csnădia. Fôrte puțin economi și-au avut asigurate edificiile. — În Veneția de jos a ars șura golă a lui Ionu Stoica Burdulea. Șura a fost asigurată pe 150 fl. — În Țințari a ars șura plină a lui Ionu Negrea, paguba e de 150 fl., dintre cari 150 au fost asigurați.

Furtună. În 19 Martie s'a descărcat peste Bistrița o furtună violentă cu fulgere, tunete și grindină. Cătră sêră Bistrița a eșit din albiă și a inundat o parte din suburbia de jos.

Furt. Lui Anton Cosma din Str. Cherșiora i s'au furat 40 chilograme de brânză. E bănuiră de furtă servitorul, căci numai o persoană din curte a putut fura, fiind la ușa pivniței ună câne legată în lanț. — Vêduvei Manu din Poplaca i s'au furat diferite obiecte de îmbrăcăminte și o putnică cu castreței.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. ală „Gaz. Trans.”)
Paris, 31 Martie. În ședința de ieri a Camerei Laguerre propuse revisuirea constituției. Ministrulă presidentă combătă urgentă. După discuția de adă camera votă cu 268 voturi contra 237 voturi urgentă pentru propunerea lui Laguerre de a se revisui constituția. Deorece ministrulă presidentă a făcută cestiune de cabinetă, demisionarea cabinetului e probabilă. Ministrulă presidentă se duse după ședința la președintele republicei în Elysée.

București, 31 Martie. Camera a respins propunerea minorității d'a se da votă de blamă guvernului pentru arestarea deputaților Flea și Filipescu; au votat 87 deputați contra și 26 pentru propunere. S'a votat încredere guvernului. Pe Duminecă opoziția proiectase o întrunire publică, ce nu o va mai ține, după ce Regele declară șefilor opoziției, că nu va discuta cu ei decât după ce vor liniști agitațiile de pe strade.

ULTIME SCRIRI.

„Svoboda” diarulă constituționalilor ruși din Geneva, scrie următoarele rânduri din care se deduce, că turburările din București se datoresc rublelor rusești:

„Diplomația rusă lucrăză temeinică pentru a ne câștiga simpatiele popórelor. N'a fostă destulă să avem pe „Nord” ca diară oficiosă ală „Foreigne Office” ală nostru: alături cu acestă diară avem acum peste 89 diare europene, care trăiesc din fondurile secrete ale Rusiei...”

„În România 5 diare sunt plătite de Rusia pentru a sêmăna în poporul român corupțiune și trădare.

„Iată cum ne câștigăm noi simpatia popórelor, étă prin ce mijlôce ajungem a ne face amici!..

„Aflăm dintr'o sorginte fôrte autorisată, că d. Hitrovo a chel-

tuită peste 20,000 ruble aur, nu mai în ultimulă timp...”

„Neputendă rescuța pe Bulgari, voră să rescuțe pe Români (choteat podneati rumânof)” ca apoi să intervie, chemați a face ordinea ca la Varșovia, în acestă mică principată.” (?)

DIVERSE.

Cine e mai renumit? Despre împăratul Wilhelm și despre cancelarul său, principele Bismark, cităză acum foile rusești o episodă interesantă, care s'a petrecut la băile dela Ems pe la anulă 1870. Într'o dimineață se întâlni la fântână împăratul Wilhelm cu împăratul Alexandru II ală Rusiei, cari, după ce se preumblaseră o vreme, se puseră pe o bancă ca să se odihnescă. Ôspeții dela băi spre a se folosi de ocaziunea această favorabilă, de a vedă mai de aprôpe pe cei mai puternici monarhi, se primblau pe dinaintea băncii, unde ședeau monarhii. În eele din urmă Țarul ne mai putendă suferi lucrulă acesta, își arătă indignațiunea sa cătră împăratul Wilhelm. Wilhelm, negenându-se nimica de privirile publicului, mângăia pe amiculă său vechend trecend pe principele Bismark. De acum încolo să nu mai avem grije, că publicul ne va scuti pe amândoi și vomă avă de sigură pace! Pentru ce? întrebă Țarul curios. — Pentru ce? răspuse împăratul Wilhelm. Nu veți că acuma merge Bismark, și noi amândoi pe lângă elă suțemă nimica, pentru că elă este mai renumit, decâtă noi, de aceea publicul va alerga după elă și nouă ne va da de acum încolo pace.

O căsătorie de smintit. Se comunică din Londra, că acum câteva luni a fostă adusă într'o casă de alienați mintali o vêduvă jună, care înebunise din cauză că și perduse totă starea ei prin ôrba sa încredere într'ună înșelătoră. Medicii declară alienarea ei de necurabilă. În acestă stabilimentă se afla ună june smintită de o familiă avută, cuprinsă de mania de a se crede ună mare omă de stat; și pe densusulă medicii îlă declară de necurabilă. Acestă june făcă cunoscință cu juna vêduvă, se înamoră de dënșă și ambii se adresară la directorulă stabilimentului cerendă voiă a se căsători. Directorulă consultă pe medic, și fiindcă, după părerea loră, hola ambiloră nu era de felulă bôleloră ereditare, creșă că nu pôte să refuze consimțemântulă său și prin urmare alienații fură cununați la 12 Martie în capela easei smintitiloră în prezența lui. La nunță figurau numai smintiti și smintite în calitate de martori și de ajutôre ale miresei. Junii căsătoriți rămaseră în sta-

bilimentă și din starea soțului se plătesc acum și pensiunea soției sale.

Ardera teatrului din Oporto. După multe teatre arșe, veni rândulă și teatrului din Oporto. Pe scenă se aprinse o funiă, ce cădă între culisele, cari începură să ardă după câteva clipite. Ună actoră spăriată răpeșce de pe bină pe fata sa, ce debuta chiar în acea sêră, și strigă: „Mântuiescă-se, cine mai pôte!” Dêr coridôrele suntă înghesuite de ômeni, ce se sugrumă unul pe altul, ca să scape mai curend; logele nu se potă deschide din pricina acestei înghesuită din coridôr — se audă țipete și repede se vede și teatrulă cuprinsă de flacără din tôte părțile. Pompierii nu au aparate suficiente să mântue pe nenorociti, ce s'aruncă de pe ferești în stradă, rămânendă schilavi ori morți. S'au găsită peste 150 cadavre arse, artistulă cu fata sa asemenă îmbrășăți. E mai mare numărulă celorți aficișiați (inșești de fum).

Cursulă pieței Brașov
din 30 Martie st. n. 1888

Banote românești	Cump.	8.48	Vend.	8.50
Argintă românească		8.44		8.48
Napoleon-d'or		10.04		10.05
Lire turcesci		11.34		11.35
Imperial		10.82		10.85
Galbeni		5.88		5.92
Scris. fonc. „Albina” 6%		101.—		102.—
Ruble rusești 5%		98.—		96.50
Discontulă		102.—		104.—

1/2—3% pe an.

Cursulă la bursa de Viena
din 29 Martie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	96.20
Renta de hârtă 5%	83.55
Imprumutulă căilor ferate ungare	149.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	94.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	109.25
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	103.50
Bonuri rurale Banat-Timish	104.—
Bonuri cu cl. de sortare	103.80
Bonuri rurale Transilvane	103.80
Bonuri croato-slavone	103.25
Renta de hârtă austriacă	77.65
Renta de argintă austriacă	79.60
Renta de aur austriacă	109.60
Losuri din 1860	181.75
Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
Acțiunile băncii de credit ungar	274.20
Acțiunile băncii de credit austr.	274.20
Galbeni împărețesci	5.98
Napoleon-d'or	10.08

(Circulă Born). Primulă conducătoră ală afacerilor și secretară ală acestuiă *circă din colosalulă cortă* (înaintea Porții Vămii) d-lă *Dr. Richard Lindenberg* a sosită adă aci, ca să ia măsurile necesare pentru arangierea reprezentațiuniloră ce voră începe *Foi în 5 Aprilie* și care, durere, suntă calculate numai pentru 6 sêri. Societatea dispune de circa 120 persoane totă artiste și artiști de primulă rangă, mai ales de o cunună de damă tinere și frumoșe, și în timpulă de față sârbătoreșca mară triumfuri în Clușiu.

De aceea putemă aștepta cu dreptă cuvântă cu încordare să vedem reprezentațiunile din *Circulă Born*.

Editoră și Redactoră responsabilă:
Dr. Aurel Mureșianu.

dér tu să le dai pace, dragulă mamei; mai bine ți-oiu da eu pe fata mea de nevastă, că e frumoșă, și ți-oiu da bogății câte vei pofti.” Dêr feciorului de împărată de păunițe îi era doră, ér vorbele bêtănii nică în sêmă nu le-a băgată.

Când se crepă de ziua, feciorulă se sculă și se duse la lacă să aștepte păunițele. Bêtăna cumpărase pe slugă, și dase niște foi țigănesci și îi dîse: „Veți tu foile estea? Dêcă ajungeți la lacă suflăi cu ele stăpenu-tău în cefă să nu bage de sêmă, că va adormi și nu va pută grăi cu păunițele.” Nevoiașulă de slugă se legă să facă, ce-lă înveta baba. Feciorulă de împărată ajunse la lacă și slugă totă pândia, pândia până să-i vie la socotelă — și îi suflă stăpenu-său cu foile în cefă. Elă adormi și durmia dusă de-ai fi creșută că-i mortă.

Nu închisese bine ochii și păunițele veniră, optă se lăsară în lacă, ér a nouă lângă feciorulă împăratului și-lă îmbrășă și-lă striga să se deștepte. „Tredesce-te dragulă meu; tredesce-te, inima mea; tredesce-te, sufletulă meu!” Dêr feciorulă de împărată nu se mișcă, parcă murise. După ce s'au scaldat, păunițele sburară. Feciorulă de împărată se trezi și întrebă pe slugă: „Fost-au păunițele la lacă?”

Sluga îi povesti, că au fostă nouă păunițe, optă s'au lăsată în lacă să se scalde, ér a nouă a sburată la densusulă pe cală și l'a desmierdată și l'a treșit. Mare supărare l'a cuprinsă pe feciorulă de împărată, ascultândă ce-i povestia slugă.

A doua di feciorulă de împărată se ridică din așternută și porni călare cu slugă la malulă lacului. Sluga găsi privilegiu să-i mai sufle odată cu foile în cefă și stăpenu-său adormi și durmia dusă de ți venea să creșă că-i mortă. Nu închisese bine ochii și păunițele veniră, optă se lăsară, în lacă a nouă lângă densusulă pe cală și începă a-lă îmbrășă și a-lă striga să se trezască: „Tredesce-te dragulă meu; tredesce-te inima mea; tredesce-te sufletulă meu!” Dêr nu isprăvia nimică, căci feciorulă durmia dusă. Păunița grăi slugii: „Dă-i de scire stăpenu-lă tău să ne mai aștepte numai mâne la lacă, că de mâne încolo nu mai venimă,” și păunițele sburară. Feciorulă de împărată se trezi și întrebă pe slugă: „Fost-au păunițele la lacă?” Sluga îi răspuse: „Cum să nu, și mi-a poruncită să-ți spună, că mâne le mai poți înflni aici, și că de mâne încolo nu mai vină.” Când auzi feciorulă de împărată una ca asta, mai era să și pîrdă firea de supărare și de durere.

A treia di dimineață porni la lacă, și încalca calulă și ocolea laculă, nu în pasă, ci în fuga mare, să nu-lă mai ajungă somnulă. Dêr mișelulă de slugă îi suflă cu foile în cefă și câtă ai clipi din ochi feciorulă de împărată se rêtornă pe spinarea calului și adormi. Tocmai sosiau păunițele; optă se lăsară de grabă în lacă, a nouă lângă feciorulă de împărată pe cală și începă a-lă îmbrășă și a-lă striga, să se deștepte: „Tredesce-te dragulă meu, tredesce-te inima mea, tredesce-te sufletulă meu!” Dêr feciorulă nu se treșia. Păunița grăi slugii: „Când s'a deștepta stăpenu-lă tău să-i spui, că nea găsi, când va înțepeni pîna de susă în cea de josă.” Așa grăi și sbură.

După ce sbură păunițele, feciorulă de împărată se deșteptă și întrebă pe slugă: „Fost-au păunițele la lacă?” Sluga îi răspuse: „De bună sêmă au fostă, ér cea care s'a lăsată lângă tine pe cală, mi-a poruncită să-ți spună, că până nu vei implănta pîna de susă în cea de josă, nu o vei pută găsi.” Cum auzi feciorulă de împărată vorbele estea, a scosă paloșulă, i-a tăiată capulă slugii și a pornită singură prin lume.

*) Ghicitôre; eroulă povestii o resolvă sîntă — seapula înțepenită în trupă ca o pîna — slugii necredincioșe.

După ce a umblată multă vreme, feciorulă de împărată ajunse într'ună munte înaltă. Aci găsi adăpostă la ună pustnică. Feciorulă de împărată întrebă pe pustniculă, dêcă nu știe ceva despre nouă păunițe. Pustniculă îi grăi: „Tu ai mare norocă, dragulă meu; Dumnezeu te-a adusă pe drumulă celă bună; de aici până la ele mai mergă cam o jumătate de di; du-te numai dreptă înainte și ai să ajungi la niște porți mară; mergă la drepta, și ai să ajungi totă în orașă la palatulă loră.”

Când se crepă de ziua, feciorulă de împărată se sculă, se îmbracă, mulțami pustnicului și plecă la drumă, cum îlă învățase pustniculă; așa merse mai departe, ajunse la porțile cele mară, trecu prin porți; și cam pe la amedă ajunse în orașă și tare se bucură vechendă ce frumosă este. În orașă întrebă de palatulă păunițeloră de aură. La pörta palatului a dată de strajă; straja l'a întrebă cine e și de unde vine; după ce feciorulă de împărată i-a răspunsă, straja s'a dusă la împărețesă să-i spună cine e și de unde vine. Cum auzi împărețesă că s'osese feciorulă de împărată, îi săi înainte în fugă mare și-lă duse în palată; după ce-au trecut vreo câteva zile s'au cununat amândoi și feciorulă de împărată rămase la nevastă sa.

PACEA IN EUROPA

este de prevădută, deoarece au încetat să furnisă cele mari de haine gata pentru streinătate, în urma căreia cea mai mare și cea mai renumită fabrică a Monarhiei de haine bărbătești s'a vădută îndemnată a desface [vinde] 2300

COSTUME BĂRBĂTESCI GATA

complete, elegante, moderne, pomposă ajustate pentru primăvară și vară în toate mărimile cu prețul de neorecută de efînă, câtă a costat confecționarea: — numai ca să se golască colosalul deposit și spre a putea continua cu lucrările. Fiecare costum constă din 3 bucăți, ș. a.: un pantalon gata modern, o giletă potrivită, un rocă elegant lucrat. Toate după desennul de jos, în trei diferite calități, în toate colorile dorite.

I. Calitate. Costumul de vară din stofe cu desenne <i>Pantalon, rocă și giletă.</i>	Numai fl. 5.—
II. Calitate. Costumul de primăvară din stofe fine de Brünn <i>Pantalon, rocă și giletă.</i>	Numai fl. 7.50
III. Calitate Costumul foarte fin din stofe de Reichenberg <i>Pantalon, rocă și giletă</i>	Numai fl. 9.50
Pardesiuri bărbătești din stofe de postavă sadea, séu melirt, în toate colorile dorite, elegant lucrate, cu căptușală fină ajustate.	fl. 8.50 fl. 12 până la fl. 15.

Afară de aceste se află o mare cantitate de **Costume pentru băeți și pardesiuri** potrivite pentru ori-ce etate în toate colorile.

Un costum complet pentru băeți dela 3—7 ani costă numai fl. 2.50, fl. 3.50 până la fl. 5.

Un costum complet pentru băeți dela 7—14 ani costă numai fl. 4.—, fl. 6.— până la fl. 8.—

UNU PARDESIU, fl. 6.50.
elegant, modern lucrat din stofe fine în ori-ce fl. 8.50.
mărime pentru băeți dela 6—14 ani. fl. 10.—

La comanda ajunge a arăta lungimea pantalonilor, grosimea peptului și lungimea mânecilor, precum și colorea dorită. Mostre nu se pot trimite, de orice se află numai costume gata.—Comandele se efectuează cu rambursă postală prin

General-Depot fertiger Männerkleider

Fekete, Wien, V., „Zur ungar. Krone“ No. 18/59.

Care este cea mai bună hărtia pentru țigări?

Acastă întrebare foarte importantă pentru fii-care fumător de țigări s'a stabilită deja în modul cel mai nedubios

Nu este reclamă golă, ci un fapt constatată prin autorități științifice de primul rang pe baza analizei comparative a diferitelor hărtii de țigări mai bune, ce se află în comerț, că hărtia de țigări

„LES DERNIERES CARTOUCHES“

și „DOROBANTULU“

din fabrica **BRAUNSTEIN FRERES** la Paris, 65 Boulevard Exelmans,

este cu deosebire cea mai ușoră și cea mai escelentă.

După ce s'a stabilită acăsta între altele prin Dr. Pohl, profesorul la facultatea tehnică în Viena, Dr. Liebermann, profesor și conducător al stabilimentului chimic de stat în Budapesta, și o analiză comparativă, făcută în Iuliu 1887 după puncte de vedere nouă igienice de către Dr. Soyka, profesor de Hygienă la Universitatea nemțescă din Praga, a produsă chiar rezultatul strălucit, că hărtiele de țigări „Les dernières Cartouches“ și „Dorobantul“ sunt cu 23—74% mai ușore, și că împărtășește fumului de tutun cu 23—77% mai puțin părți streine, ca celelalte hărtii analizate. Veritabilă este numai aceeași hărtia, a cărei Etiquetă séménă cu desennul aci imprimat și care őră firma Braunstein Frères.

Fabrica a deschis un deposit pentru vânzare en gros a hărtiei de țigări și a tuburilor pentru țigări

BRAUNSTEIN FRERES,

WIEN, I. Bez., Schottenring Nr. 25,

și află aceste articole la toate firmele mai mari, cari au de vânzare asemenea mărfuri.

193,50—15

„ALBINA“

Institutul de credit și de economii
FILIALA BRAȘOVU.

Scrisuri fonciare de 5%

ale

Institutului de credit și de economii „ALBINA“
în Sibiu.

Aceste scrisuri fonciare notate la bursa din Budapesta aducă 5% interese și oferă siguranța cea mai mare, fiind ele asigurate:

1. prin ipotecă mai mare ca întreită, care adecă întrece siguranța populară usitată.
2. Prin un fond special de garanție prescris prin lege de fl. 200,000 elocate în efecte publice sigure.
3. Prin totă cealaltă avere a institutului.

Cuponii de interese se plătesc, fără de nici o subtragere, la semestru, în 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassa institutului în Sibiu, la subscrisa filială în Brașov și la „Banca comercială ungară“ în Budapesta. La cerere pe scrisurile fonciare se dau împrumuturi până la 90% a valorii lor de curs pre lângă 5 1/2 % pe an.

Scrisurile fonciare se rescumpără în valoarea lor nominală cel mult în 30 ani, prin tragere la sorți în tot anul. Ele se află de vânzare în cursul zilei de fl. 98.50 la

Filiala din Brașov

a „ALBINEI“, institut de credit și de economii.

Oarele de birou sunt dela 8 a. m. până la

2 p. m.

Insciintare.

CIRCLU

englesu-americanu

Louis Born

(in circulu din colosalulu cortu forte elegantu DINAINTEA PORTII VAMII).

JOI în 5 Aprilie 1888 SĒRA LA 7 1/2 ORE

MARE REPRESENTAȚIUNE DE GALA

pentru deschiderea circului

cu programu foarte bogat și foarte interesant.

Debutul întregului personal artistic constătoru numai din puteri artistice de primul rang.

Joi în 5 Aprilie după ameză la 2 ore va fi

O MARE PROCESIUNE DE PARADĂ

cu toți caii, elefanții, cămilele, dromedarii, trăsurile de gală etc. prin stradele principale și va lua parte la ea întregul personal artistic (costumat).

BUCĂȚILE DE MUSICĂ SE ESECUTĂ DE ORCHESTRA PROPRIĂ.

Prețulu locurilor:

Locu rezervat (numerotat): 1 fl. 50 cr. — Locul I 1 fl. — Locul II 60 cr. — Locul III 30 cr. Copii sub 10 ani și militarii (dela sergentu majoru în jos) plătesc pentru locurile I, II și III jumătate.

Pentru comoditatea publicului cassa circului va fi deschisă și înainte de ameză dela 9—12 ore și după ameză dela 3 ore.

SPRE CONSIDERARE

Din cauza dispozițiilor de călătorie ce s'au luat, nu se pôte da nici o reprezentațiune mai multă decât cele anunțate pe placate.

Cu distinsă stimă

Louis Born,

Proprietaru și Directoru de circ.

3—1

AVISU.

P. T. acționarilor institutului de credit și economii „Arieșana“ din Turda li se aduce la cunoștință că termenul solvirei vrsământului alu V-lea (10 fl. de acțiune) a es-pirat în 24 Februarie st. n. a. c., deci prin acăsta sunt rugați a solvi câtă mai îngrabă acăst vrsământ dimpreună cu procentele de întârziere (dela o acție 8 cr. până în 31 Martie a. c.). Totodată sunt rugați domni acționari, cari resteză încă cu vrsământul alu III și IV-lea, espirat în anul trecut, a le achita câtă mai curend, dimpreună cu interesele de întârziere.

Turda, în 26 Martie 1888 st. n.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana“.

D. St. Șulțu, direct.